DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Kielcach.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 15. lutego 1916.

89.

Sprawy osobiste.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z 18. grudnia 1915 zwolnić jenerał-majora Karola Lustiga de Preanfeld ze stanowiska zastępcy wojskowego jenerał-gubernatora z pozostawieniem go na stanowisku wojskowego komendanta stacyjnego i inspektora gubernialnego w Lublinie, a zarazem zamianować jenerał - majora w. p. Hugona ks. Dietrichstein na Nikolsburg hr. Mensdorf-Pouilly zastępcą wojskowego jenerał-gubernatora w Lublinie.

C. i k. Wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo poruczyło radcy szkolnemu Dr. Maryanowi Reiterowi funkcye „Inspektora pedagogicznego“ dla wszystkich szkół (z wyjątkiem seminaryów duchownych) w austryacko-węgierskim obszarze okupowanym Polski.

90.

Ustanowienie sekretarza hypotecznego i archiwaryusza przy urzędzie hypotecznym w Kielcach.

Przy urzędzie hypotecznym w Kielcach zostali zamianowani Jan Malinowski sekretarzem hypotecznym, a Piotr Polcar archiwaryuszem.

91.

Otwarcie c. i k. urzędu cechowniczego w Lublinie.

Dla nadzoru spraw tyczących się cechowania miar i wag w obszarze okupowanym i dla wykonywania czynności cechowniczych utworzono urząd cechowniczy przy c. i k. Generał-Gubernatorstwie wojskowem z siedzibą w Lublinie.

92.

Przemysł księgarski i drukarski.

Przemysł księgarski i drukarski zostaje uznanym za przemysł koncesyonowany.

93.

Obwieszczenie co do sprzedaży wódki.

Handel i sprzedaż wódki reguluje się w następujący sposób:

Należy rozróżnić:

1.) Sprzedaż wódki hurtowną (en gros),
2.) Sprzedaż wódki częściową (detaliczną) w naczyniach w sposób handlowy zamkniętych,
3.) Wyszynk wódki.

Ad 1.) Do hurtownej sprzedaży wódki (prowadzenia składu wódki, pochodzącej z gorzelni zatwierdzonych i kontrolowanych przez władzę, w naczyniach o zawartości conajmniej 1 wiadra) wymaga się koncesyi udzielonej przez Komendę obwodową na skutek podania. Składy te mogą sprzedawać wyłącznie uprawnionym do detalicznej sprzedaży wódki tylko ilości wynoszące conajmniej 3 wiadra (36 l.) na raz i to po przepisanych cenach. Przepis ten nie narusza jednak prawa gorzelń do handlu wódką en gros, t. j. w ilościach od jednego wiadra (12 l.) w górę.

Ad 2.) Do detalicznej sprzedaży wódki w naczyniach w sposób handlowy zamkniętych jest tylko ten uprawnionym, kto posiada w tym celu wystawioną koncesyę i odnośny patent.

Detaliczna sprzedaż wódki uprawnia do handlu wódką w naczyniach w sposób handlowy zamkniętych o zawartości conajmniej jednego litra. Na naczyniach należy przykleić etykietę, uwidaczniającą rodzaj, procent czystego spirytusu (najmniej 50—95%) i ilość wódki. Zgodność tych dat z rzeczywistością będzie się od czasu do czasu badać, a skonstatowane nieprawidłowości będą surowo karane.

Przez zamknięcie w sposób handlowy należy rozumieć silne zakorkowanie, które oprócz tego musi być opatrzone metalową gilzą lub warstwą laku. Naczyń takich nie wolno jednak pod żadnym warunkiem w lokalu handlowym otwierać, ani też zawartości tychże konsumować. Celem przestrzegania tego przepisu roztoczy się czujny nadzór.

Osoby uprawnione do tego rodzaju sprzedaży mogą przedsiębrać wszelkie czynności konieczne przy wykonywaniu tej sprzedaży, jak np. przelewanie wódki z naczyń większych do mniejszych, filtrowanie reszty płynu etc., o ile się to dzieje w lokalu dostępnym dla odbiorców, tylko w tym czasie, kiedy lokal ten jest dla tych ostatnich zamkniętym. Nie wolno więc w takim lokalu trzymać na składzie napojów w naczyniach otwartych, lecz tylko we flaszkach i i naczyniach zamkniętych w sposób handlowy.

Osoby, posiadające koncesyę do sprzedaży wódki w naczyniach zamkniętych, mogą nabywać wódkę w gorzelniach, względnie w składach wódki związku przemysłowców gorzelnianych, lecz tylko z zachowaniem przepisanych ograniczeń.

Sprzedaż wódki w naczyniach w sposób handlowy zamkniętych może nastąpić tylko w ilości conajmniej 1 l., a najwyżej 12 l.

Ad 3.) Wyszynk wódki jest także zależnym od otrzymania odnośnej koncesyi i uprawnia do wyszynku w samym lokalu, albo też na ulicę we flaszkach i innych otwartych naczyniach i to w ilości conajwyżej jednego litra.

94.

Sprowadzanie leków.

Rozporządzeniem c. i k. Generalnej Gubernii w Lublinie z dnia 29. listopada 1915, Nr. 13348 mogą aptekarze w krajach okupowanych spro-

wadzać leki wyłącznie sami, bez pośredników. Sprowadzaniu leków przez kilku aptekarzy wspólnie nic nie stoi na przeszkodzie, jeżeli tylko zamówienia pojedynczych aptekarzy są osobno wymienione.

95.

Przepisy o odpoczynku świątecznym w zakładach handlowych i przemysłowych.

1). W pierwszy dzień Wielkiej Nocy i Bożego Narodzenia, w dzień św. Trójcy i zesłania Ducha Świętego, zakazuje się zajmować pracą w handlach i przemysłach.

W Wielką Sobotę i w Wigilją Bożego Narodzenia wszelkie zakłady handlowe i przemysłowe przestają być czynne od godziny 6-ej pp.

2). W niedziele i święta wolno pracować:

a). w jatkach mięsnych, piekarniach, masarniach, sklepach spożywczych i trafikach tytoniowych od 7—10 przed południem i od 3—5 pp.

b). w zakładach fryzyerskich, sklepach ze sprzedażą kwiatów i w księgarniach od 8—11 przed południem.

c). w cukierniach, mleczarniach i pierwszorzędnych restauracyach przez cały dzień.

d). w piwiarniach, szynkach, restauracyach drugorzędnych i trzeciorzędnych (garkuchniach) od 8—10 przed południem i od 2-ej po południu do godziny policyjnej.

c). w zakładach fotograficznych od 12—6 po południu.

Wszystkie inne przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe mają być w niedziele zamknięte.

3). Powyższe ograniczenia nie odnoszą się do aptek, czytelni, loteryi dobroczynnych i wystaw.

4). Obowiązkowi spoczynku świątecznego nie podlegają zakłady oświetlające, wapienniki, huty, rafinerye spirytusu, gorzelnie, browary, cukrownie, cegielnie, huty szkła.

96.

Uprawa jarzyn.

Ze względu, że ludność może tylko używać zboża i produktów z mlewa w ograniczonej ilości, musi się większą uwagę zwrócić na uprawę jarzyn, by jak najwięcej jarzyn można wyprodukować jako uzupełnienie produktów mącznych.

Wskutek tego w ogrodach wszystkie powierzchnie nadające się pod uprawę, jak trawniki i grządki kwiatowe mogą być użyte pod uprawę jarzyn. Także ugorem leżące miejsca w miastach i miasteczkach, jak i parcele budowlane należy jarzynami zasadzić.

Wykonanie niniejszego ogłoszenia poleca się właścicielom ogrodów i nieuprawianych placów.

97.

Zapasy pszenicy jarej i żyta jarego.

Przypomina się ponownie, że wszystkie zapasy pszenicy jarej i żyta jarego bezwarunkowo do siewów wiosennych zarezerwowanemi być muszą i do konsumpcyi używać ich nie wolno.

Nadwyżki żyta ozimego, pszenicy ozimej i jęczmienia, siana i słomy należy bezwarunkowo odstawić do magazynu monopolowego w Kielcach, gdzie Komenda obw. płacić będzie gotówką wedle wydanej taryfy na luty 1916 r.

98.

List przewozowy.

(Do reskryptów Wojsk. Jener.-Gubernatorstwa № 18098 z 1915 i 506 z 1916.)

Aby zapobiedz przemytnictwu za pośrednictwem kolei, zarządza się co następuje:

Urzędy stacyjne kolejowe przyjmować będą odtąd od stron cywilnych tylko takie listy przewozowe na towary, do których, w razie wywozu do krajów dziedzicznych Monarchii Austr.-Węg. i na teren niemiecki, albo w razie przewozu towarów do innego obwodu austr.-węg. obszaru okupowanego, dołączone będzie do każdego osobne pozwolenie wywozu, z odciskiem okrągłej pieczęci Komendy obwodowej i podpisem odpowiedzialnego funkcyonaryusza Komendy. Klauzula taka ma służyć jedynie do celów kontroli a strony interesowane mają postarać się o nią w Oddziale gospodarczym Komendy ob-

wodowej. Interesowani pozamiejscowi winni celem uzyskania wspomnianej klauzuli przesłać pocztą odnośny list przewozowy wraz z ofrankowaną kopertą na odpowiedź do Komendy obwodowej.

Rzeczy i towary stanowiące własność Wojskową będą ekspedjowane w sposób dotychczasowy, to jest tylko za Wojskowym listem przewozowym.

99.

Spis środków transportowych.

W najbliższym czasie odbędzie się w tutejszym Obwodzie spis wszystkich środków transportowych. Celem jego jest zebranie dat statystycznych na wypadek zapotrzebowania, jak to jest zwyczajem we wszystkich krajach. Koni lub wozów nie zabierze się z tego powodu nikomu.

100.

Karanie przekroczeń policyjnych przez prezydenta miasta Kielc.

Na podstawie reskryptu Generał-Gubernatorstwa Wojskowego № 3351 — 24./I. 1916. zarządzam w uzupełnieniu tutejszego reskryptu z dnia 24. września 1915 № 3457, co następuje:

Przysługujące jedynie i wyłącznie Prezydentowi miasta Kielc na mocy powyższego tutejszego reskryptu prawo nakładania w mem imieniu grzywien do 20 koron i kar aresztu do 2 dni za przekroczenie zarządzeń policyi miejscowej, będzie Prezydent miasta wykonywał odtąd w obecności dwóch członków Komitetu doradczego. Nakładanie grzywien przez inne organa Magistratu jest bezwarunkowo niedozwolone. W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915. Dz. rozp. część VIII. № 30, będzie Prezydent miasta przedkładał c. i k. Komendzie obwodowej co tygodnia protokóły rozpraw karnych i wykazy co do przeznaczenia grzywien.

101.

Wypłacanie zasiłków.

„Doszło do wiadomości C. i k. Komendy obwodowej, że wśród niektórych kół ludności krąży z okazyi wypłacania zasiłków na poczet poborów emerytalnych nieprawdziwa pogłoska, że Car rosyjski przysłał przez konsula hiszpańskiego pieniądze dla emerytów.

Tym tendencyjnie puszczanym pogłoskom c. i k. Komenda obwodowa kategorycznie zaprzecza, stwierdzając, że zasiłki wypłacane będą z własnej inicjatywy przez Zarząd wojskowy i na mocy postanowienia c. i k. Naczelnej Komendy Armii, celem zapobieżenia nędzy wśród szerokich kół emerytów, urzędników i sług państwa rosyjskiego".

102.

Akcya zapomogowa.

Komenda obwodowa rozdzieliła w czasie od 15. grudnia 1915 do 15. lutego 1916, 4020 koron między różne potrzebujące osoby.

103.

Rozdawnictwo gałęzi na opał.

W celu przyjścia z pomocą ubogiej ludności miasta Kielc postanowiła c. i k. Komenda obwodowa rozdawać bezpłatnie pomiędzy najuboższą ludność gałęzie na opał w ilości 500 fur na miesiąc.

Rozdawnictwo tego opału uskuteczniać będzie obywatelski komitet ratunkowy miasta Kielc, do którego też w powyższej sprawie zwracać się należy.

104.

Zarządzenia przy pojawianiu się wścieklizny.

Osoby, pogryzione przez zwierzęta wściekłe, względnie podejrzane o wściekliznę, należy jak najrychlej odesłać do zakładu celem leczenia. Sekcyę zwierząt wściekłych albo też podejrzanych o wściekliznę może jedynie wykonywać fachowiec (weterynarz). Sekcyonowanie jako

też odcinanie głów zwierząt wściekłych, względnie podejrzanych o wściekliznę jest z uwagi na możliwość zakażenia się laikom (ludziom niefachowym) surowo wzbronione.

105.

Ustalenie granic bliższego i dalszego terenu wojennego.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii Oddział kwaterunkowy № 8028 podaje się do wiadomości, że okręgi Tomaszów, Hrubieszów i Chełm zostały wyjęte z bliższego i należą do dalszego terenu wojennego.

106.

Karty tożsamości.

1. Termin ważności.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 29/I l. 7. B. Präs. № 864, zmieniając częściowo ogłoszenie wydane w dzienniku rozporządzeń z dnia 15/I l. 2. Punkt 86, Część V. i tutejsze rozporządzenie z dnia 31/I l. 2. E. № 3406 zarządzam wydawanie kart identyczności z terminem najwyższym do 6 miesięcy i przytem nadmieniam, że termin wydanej karty ma być wyraźnie oznaczony, do którego dnia i od którego, jak n. p. „do 31. czerwca lub lipca“ a nie „na przeciąg 14 dni, 3 lub 6 miesięcy“.

2. Przedłużenie.

W ślad ogłoszenia wydanego w dzienniku urzędowym z dnia 15/I 1916. Część V. Punkt 86. zarządzam prolongatę kart identyczności, wydanych w roku 1915, z terminem do 30. czerwca 1916.

Wydawanie nowych kart identyczności może nastąpić tylko w tym wypadku, jeśli karta jest tak zniszczoną, iż do dalszego użytku nadać się nie może. Wydane w roku 1915 karty należy przesyłać c. i k. Komendzie Obwodowej celem umieszczenia klauzuli i podpisu.

107.

Ceny maksymalne skór garbowanych na sposób dębowy i skombinowany.

A. Skóry krowie i cielęce.

G A T U N E K			Cena za 1 kg. Koron	Cena za 1 kg. halerzy
Blanki (także kipsy) w całości lub w połówkach	poniżej 4 mm grubości	na biało	12	40
		na czarno	10	40
	4 do 5 mm gruba	na biało	12	—
		na czarno	10	—
Skóry brandzlowe (do 3 mm grubości) *)	w całości lub w połówkach ze skór krowich, cielęcych kipsy i bittlingi		11	20
	z karków lub odpadków		10	40

GATUNEK				Cena za 1 kg. Koron	Cena za 1 kg. halerzy
Skóry wierzchnie	ze skór cielęcych		białe	18	—
			czarne gładkie	17	—
			czarne groszkowane	16	—
	ze skór krowich kipsów i bittlingów	poniżej 1·5 mm grubości	białe	15	20
			czarne gładkie	14	40
			czarne groszkowane	13	60
		od 1·5 mm do 2·5 mm grubości	białe	14	40
			czarne gładkie	13	60
			czarne groszkowane	12	80
		ponad 2·5 mm grubości	białe	13	20
			czarne gładkie	12	40
Skóry podeszwiane (nie z byków i bawołów)		Waszledry	w połówkach lub w całości	8	80
			krupony	10	10
			karki	7	85
			odpadki	6	70
		Zalledry	w połówkach lub w całości	9	60
			krupony	11	50
			karki	8	—
			odpadki	7	20

*) Miarodajną jest grubość przy zwykłym sposobie mierzenia to jest 10 cm. od linii cięcia a mianowicie w środku długości grzbietu, względnie brzucha (karki i odpadki).

Skóry podeszwiane z byków i bawołów.

a) Z byków przy wszystkich sposobach garbowania:
w połówkach o 0.50
krupony, karki i odpadki o . . . . 1.—

b) z bawołów przy wszystkich sposobach garbowania:
połówki, krupony, karki i odpadki o . . . . 2.—

(Koron taniej za 1 kg.)

B. Skóry końskie.

Brandzole w całości za 1 kg w koronach i halerzach	9	60
Karki końskie	10	55
Szyldy końskie	8	65

C. Wspólne postanowienia.

1). Wyżej wymienione ceny maksymalne płaci się tylko za skórę najlepszego garbowania i wyrobu ze skór bez lub prawie bez cięcia, bez śnieci i pędraków albo najwyżej z pojedynczymi ale zrośniętymi pędrakami.

Za obciążony lub mniej wartościowy towar płaci się odpowiednio niższe ceny.

Umowy nie odpowiadające tym przepisom na niekorzyść kupującego są nieważne.

2). Maksymalne ceny, które zarazem uwzględniają koszta będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki aż do stacyi załadowania, obowiązują sprzedawców skóry.

3). Przy handlu hurtownym to jest w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w obcowaniu firm handlujących skórą z odsprzedającymi, z wielkimi przemysłowcami, przerabiającymi skórę lub ze stowarzyszeniami przemysłowców, przerabiających skórę na małą skalę, można do cen maksymalnych doliczyć dodatek do 3 %. Ceny te zawierają także koszta będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki towaru aż do stacyi załadowania.

4). Przy drobnym handlu wolno do pod A i B wymienionych cen maksymalnych żądać dodatku do 10 %.

5). Przy drobiazgowej sprzedaży ciętej skóry (wycięcie skóry) nie wolno żądać wyższych cen nad te, które się okazują jako należne na podstawie wyżej oznaczonych cen maksymalnych przy uwzględnieniu dotychczas w zwyczaju będącego sposobu obliczania cen za poszczególne części ciętej skóry.

6). Wymienione rodzaje skór wolno sprzedawać li tylko podług wagi.

D. Dalsze postanowienia.

Dla miejscowości zanadto oddalonych od miejsc położonych w obrębie zarządu gubernialnego, a w których się skóra wyrabia, dalej dla miejscowości nie leżących przy stacyi kolejowej lub okrętowej, albo przy zachodzących szczególnych stosunkach miejscowych, może Komenda obwodowa od czasu do czasu ustanowić stosowny dodatek na koszta dowozu.

E. Zakaz obciążania skór.

Obciążanie skór materyałami, nie służącymi do garbowania lub nie potrzebnymi do dalszego wyrobu skóry, jest zabronione.

Użycie materyałów obciążających jak: baryum, magnezyum, ołowiu, soli cynowych lub innych mineralnych soli, jakoteż glukozy (brylantyny), tekstryny, melasy i podobnych organicznych materyałów dozwolone jest tylko dla celów blichowania i appretury (przyprawiania) skóry, a to w małych ilościach.

Nadmierne napełnianie skóry materyałami garbowymi lub tłuszczem jest również zabronione.

F. Postanowienia karne.

1). Kto za skórę żąda wyższej ceny, lub kto w myśl niniejszego rozporządzenia nie przysługującego mu świadczenia ubocznego jakiejkolwiekbądź treści dla siebie lub dla trzeciej osoby żąda, przyrzeka, wykonywa lub przyjmuje,

2). kto umyślnie lub przez zaniechanie przykazanej staranności jakimkolwiekbądź sposobem do tego się przyczynia, że osoba uprawniona do sprzedaży lub pośrednicząca przy sprzedaży działa wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia,

3). kto przeciwdziałanie postanowieniom niniejszego rozporządzenia przez kogokolwiekbądź lub jakimkolwiekbądź sposobem popiera lub zataja,

4). kto, stawiając choćby tylko bierny opór, wzbrania się sprzedawać w granicach cen maksymalnych czy to skórę zajęciem obłożoną stacyi odbiorczej przy Komendzie obwodowej w Radomiu czy też od zajęcia zwolnione zapasy skór dla celów dalszej sprzedaży lub konsumcyi, lub kto po wydaniu mu skóry takową ukrywa, względnie w celach spekulacyjnych nabywa i tym sposobem od konsumpcyi ją usuwa, ulegnie wymierzonej przez c. i k. Komendę obwodową karze pieniężnej do 5.000 koron, względnie karze aresztu do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Tej samej karze podlegają także ci, którzy za skórę wprowadzoną do krajów okupowanych żądają więcej, aniżeli wymaga tego obywatelski zarobek, taksamo i ci, którzy za towary wyrabiane ze skóry, lub za uskutecznienie naprawy żądają cen, które nie zostają w żadnym stosunku do kosztów (środków produkcyi i wynagrodzenia za pracę).

C. i k. Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo skonfiskowania i zlicytowania skóry na koszt posiadacza na wypadek powtórzenia czynu karygodnego w odniesieniu do zatajania zapasów skóry.

Niniejsze rozporządzenie, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, nie narusza w niczem postanowień t. m. rozporządzenia z dnia 17. grudnia 1915. E. № 7831 w odniesieniu do zajęcia skóry.

108.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z dnia 7. lutego 1916 roku,

dotyczące zgłoszeń uprawnień górniczych i zabezpieczenia należytości kopalnianych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany, co następuje:

§ 1.

Wszystkie uprawnienia (nadania) górnicze, nabyte przed wejściem w życie tego rozporządzenia, muszą być zgłoszone w c. i k. wojskowym urzędzie górniczym w Dąbrowie w przeciągu ośmiu tygodni po wejściu w życie tego rozporządzenia.

Na żądanie wojskowego urzędu górniczego należy w przeciągu przynajmniej czterotygodniowego terminu udowodnić posiadanie uprawnienia górniczego.

Jeżeli zgłoszenie przepisane w pierwszym ustępie nie nastąpi, albo jeżeli dowód przepisany w drugim ustępie nie będzie złożony, może wojskowy urząd górniczy pozbawić uprawnienia górniczego bez pretensyi do odszkodowania.

§ 2.

Jeżeli należytości za prowadzenie ruchu kopalnianego nie zostaną na czas wpłacone, doręczy urząd wojskowy górniczy obowiązanym do zapłaty pisemne upomnienie, w którem ustanowiony będzie nowy termin do wpłaty. Jeżeli zapłata nie nastąpi w przeciągu tego ostatniego terminu, może Naczelna Komenda armii pozbawić uprawnienia górniczego bez pretensyi do odszkodowania.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia, albo przepisu wydanego na podstawie tegoż, będzie — o ile nie podlegają surowszemu przepisowi karnemu — na wniosek wojskowego urzędu górniczego Komenda obwodowa karała grzywną do dziesięciu tysięcy koron, a w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do jednego roku.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie 20. lutego 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Uwaga 1. Zwraca się uwagę na to, że wszystkie skierowane do c. i k. Wojskowego

Urzędu górniczego w Dąbrowie doniesienia o znalezieniu i prośby o upoważnienie (nadanie) górnicze pozostaną aż do dalszego zarządzenia bez odpowiedzi.

Uwaga 2. Przepisane w § 1. powyższego rozporządzenia zgłoszenia mają być bezwarunkowo uskutecznione na piśmie.

109.

Listy gończe.

I.

W nocy z 8. na 9. stycznia 1916 wykonał w Siennie młody jakiś, 19—20 lat liczyć mogący bandyta, przysadkowaty, o pełnej twarzy, brunet, o dopieroco zasianym wąsie i jako szczególnym znaku — czerwono podbiegniętej plamie nad lewem okiem, zamach rabunkowy na Chaskla Maiselsa, zdołał jednak zbiedz przed pościgiem, zraniwszy przy tem ciężko synów Chaskla Maiselsa.

Uprasza się przeto wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organy, aby śledziły za wyżopisanym bandytą i w razie przydybania aresztowały go oraz do wojskowego Sądu c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku względnie innego bliżej położonego sądu wojskowego odstawiły.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

II.

Poszukuje się Jana Sokoła, urodzonego w roku 1875 w Wielkiem, gminy Łaziska, powiatu Iłżeckiego, tamże przynależnego i zamieszkałego, dotychczas nie karanego, byłego kupca, religii rzymsko-kat., niepiśmiennego, bez majątku, — z powodu zbrodni ciężkiego uszkodzenia ciała, popełnionej dnia 28. października 1915 w Wielkiem na osobie Rozalii Łaskiej.

Uprasza się zatem wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organy, by śledziły za zbiegłym obwinionym, którego sprawa karna w tutejszym sądzie się toczy, i w razie przytrzymania tegoż odstawiły go do najbliższego sądu wojskowego.

Sąd wojskowy Komendy obwodowej w Wierzbniku.

III.

Dnia 27. grudnia r. z. zbiegł z aresztu polowego w Wierzbniku Rosyanin Georgij Temachwejów, przeciw któremu toczą się dochodzenia o szpiegostwo.

Temachwejów jest rodem z Kamieńca Podolskiego, gub. Wołyńska w Rosyi, tamże przynależny, liczy 28 lat, prawosławny, żonaty, cieśla z zawodu, przebywał przed aresztowaniem w Małyszynie, powiat Iłża.

Jest on średniego wzrostu, ma podłużną twarz, długi śpiczasty nos, ciemne włosy, mały wąs ciemny, mówi po polsku i rosyjsku, pisze po rosyjsku.

Uprasza się zatem wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i ich organy, by śledziły za zbiegiem i w razie przychwycenia kazały go odstawić do najbliższego sądu wojskowego.

Sąd wojskowy w Wierzbniku.

IV.

Poszukuje się Jana Płusę, syna Erazma także Aleksym zwanego, robotnika dziennego, stanu wolnego, religii rzymsko-kat., w Grzybowej Górze zamieszkałego, najprawdopodobniej tamże urodzonego i przynależnego, który ma krzywą lewą nogę i chodzi przechylony na prawy bok — z powodu zbrodni kradzieży konia na szkodę Ignacego Stachowca dnia 2. listopada 1915 w Mircu popełnionej.

Uprasza się zatem wszystkie Komendy, władze bezpieczeństwa i organy, by śledziły za zbiegłym obwinionym, którego sprawa karna toczy się w tutejszym sądzie, i w razie przytrzymania tegoż odstawiły go do najbliższego sądu wojskowego.

Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

110.

Ogłoszenie.

Wieczorem 1. Lutego 1916 roku wtargnęło 2-ch w rewolwery (browning) uzbrojonych bandytów do sklepu Szymona Fuchsa w Gołonogu,

zrabowali z szuflady stołowej 150 — 170 rubli, a Szymonowi Fuchsowi brunatną skórzaną torebkę pieniężną, zawierającą 100 koron, i zabili Szymona Fuchsa 2 strzałami, poczem z 2 albo 3 towarzyszami, którzy przy drzwiach sklepu na straży stali, zbiegli.

Za wykrycie tych złoczyńców zapewnia się temu, który doniesie o śladach prowadzących do ich pojmania, albo ich sam pojmie, nagrodę

500 KORON

RYSOPIS OSÓB:

1) Większy bandyta około 175 cm. wysoki, 28—32 lat, smukły, chudy, ubrany w ciemny surdut, miał twarz obwiązaną czarno-białą paskowaną chustką.

2) Mniejszy bandyta około 162 cm. wysoki, 34—36 lat, ma szeroką bladą twarz, drobny blond wąs, ubrany w bronzowy krótki płaszcz i czarną czapkę futrzaną.

Co do reszty 2 lub 3 towarzyszów, brak rysopisu.

Dąbrowa, dnia 3. Lutego 1916.

C. i k. Komendant obwodu:

BALZAR, Pułkownik w. r.

C. i k. Komendant obwodu

KOSTELLEZKY m. p.

pułkownik.

Druk. ST. SWIĘCKI, KIELCE.